

עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקהלת ציון

שְׂמַחַת תּוֹרָה - חֶשְׁבוֹן נֶפֶשׁ

"מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב"
(תהילים ל"ד, י"ג)

ואחיזה לסטרא-אחרא על התורה שהוא לאחר מכן לומד.

התנא בפרקי אבות אומר: "לא מצאתי לגוף טוב אלא שְׂתִיקָה" (פ"א מ' י"ז). הגמרא אומרת (יומא י"ט ע"ב): **הַשָּׁח שִׁיחַת חַלְיוֹן עוֹבֵר בְּעֵשֶׂה**, שנאמר: **"וְדַבַּרְתָּ בָם"** (דברים ו, ז) - בתורה הקדושה ולא בדברים בטלים.

ביום שמחת תורה כאשר האדם מתבונן בתורה הקדושה, הרי שהוא מצטער על הביזיון והזלזול אשר לעיתים השתמש בפה קדוש לדברים בטלים חלילה.

אותם מחשבות יש בכוחם לתקן את כל הפגמים אשר גרם בזלזול התורה הקדושה.

ככל שהאדם יכיר יותר ויותר בערכה של התורה הקדושה, יראה עד כמה התורה עמוקה, אלו סודות עצומים טמונים בה, הרי שהרהורים אלו יתחזקו ויתעצמו והוא ישמור על פיו יותר ויותר מלדבר דברי הבל.

יתר על כן, בהכרה עמוקה בגדלותה של התורה הקדושה תוסיף ותגדל שמחתו על הזכות העצומה שבה הוא זכה להיות ממקבלי התורה הקדושה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

יום שמחת תורה הוא זמן לחשבון נפש על ביזיון התורה הקדושה.

כאשר האדם בשמחת תורה מגיע להבנה עד כמה היא חשובה ויקרה, הרי שבאופן מידי יהיו לו רגשי חרטה.

הוא ישאל את עצמו: מדוע עד עכשיו הוא לא התייחס אל התורה הקדושה ביחס הראוי לגדולתה ומעלתה!?

הגאון רבינו חיים פלאג'י זצוק"ל כתב שיום שמחת תורה זה היום שבו עלינו לעשות חשבון נפש ולבקש סליחה מהתורה הקדושה על שלא נהגנו בתורה הקדושה בכבוד הראוי לה חלילה.

בכלל ביזיון התורה הקדושה הוא על שלא שמר את הכלי המיוחד לתורה, שהוא הפה, שיישאר כלי קדוש עבור התורה הקדושה.

האדם לפעמים חלילה לא נזהר ומרשה לעצמו לדבר לשון הרע, דברי רכילות וליצנות או מנבל את פיו הקדוש ומדבר דיבורים מגונים שאינם ראויים.

הוא עושה זאת בפה קדוש שבורא עולם נתן לו. באותו הפה הוא גם משתמש ללימוד התורה הקדושה.

חז"ל מזהירים רבות את האדם בכל מה שמוציא מפיו. שלמה המלך החכם מכל אדם אומר: **"כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיהוּ"** (קהלת ו, ז).

בזוהר הקדוש מובא שאם האדם לא נזהר מלקדש את פיו שלא לדבר בו לשון הרע ודברים שאינם ראויים, הרי שיש שליטה

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחו- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אליאור בן פרידה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים אורן בן פרידה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	יבוי תנ
י"ג	17: 43	18: 54	19: 34
י"ד	18: 00	18: 51	19: 30
ט"ו	18: 01	18: 52	19: 31
ט"ז	18: 02	18: 53	19: 33

שואל ומשיב בהלכה – משיב הרוח

מתי מתחילים לומר 'משיב הרוח' ומה הן ההלכות הנוגעות בדבר?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מתחילים לומר 'משיב הרוח' ומוריד הגשם' בתפילת מוסף של שמחת תורה. הזכרה זו אינה שאלה ובקשה על הגשם, אלא היא שבח לבורא עולם. לכן הזכרה זו נקראת 'גבורות גשמים'. אבל שאלת טל ומטר שבברכת השנים, היא בקשה מה' יתברך על הגשם.

יש מספר הבדלים בהלכה בין הזכרת גבורות גשמים שבברכת "אתה גיבור" לבין שאלת טל ומטר שבברכת השנים: ההבדל הראשון הוא שמזכירים גבורות גשמים כבר מתפילת מוסף של שמחת תורה. שאלת גשמים אינה אלא מליל ז' במר-חשון כמו שיתבאר בהלכות הבאות.

בגמרא מובא (ברכות לג.) שמזכירים גבורות גשמים בברכת "אתה גיבור" מכיוון שהיא ברכה על תחיית המתים. ירידת גשמים שקולה כנגד תחיית המתים, לכן קבעו אותה בתחיית המתים.

שאלת גשמים קבעו בברכת השנים מכיוון שהיא ברכה לפרנסה. ירידת גשמים גם היא עניין של פרנסה לעולם.

מנהג הספרדים וחלק מעדות האשכנזים שבימות הקיץ אומרים בברכת "אתה גיבור" 'מוריד הטל'. למנהג זה אם שכח לומר 'משיב הרוח' ואמר 'מוריד הטל' וכבר סיים ברכת מחיה המתים לא חוזר. אבל אם לא הזכיר 'משיב הרוח' וגם לא הזכיר 'מוריד הטל' (כמנהג חלק מעדות האשכנזים בימות הקיץ), אם לא התחיל עדיין את ברכת 'אתה קדוש', יאמר 'משיב הרוח' ומוריד הגשם' בין ברכת 'מחיה המתים' לברכת 'אתה קדוש' וימשיך את התפילה. אבל אם התחיל כבר את ברכת 'אתה קדוש' - אין לו תקנה ועליו לחזור לראש התפילה.

חולה שנאלץ להתפלל ביחידות בבית בשמיני עצרת וכן בני הכפרים שאין להם מניין, ימתינו בתפילת מוסף עד השעה שבדאי התפללו בעיירות מוסף ואז יתפללו ויאמרו 'משיב הרוח'.

כחו של ויתור

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'הפותח'. יש בו כדי ללמדנו עד כמה גדול כוחו של הויתור. כאשר האדם מתקשה לוותר והעניין מהווה עבורו ניסיון גדול ובסופו של דבר הוא מצליח להתעלות על עצמו ולוותר למען הזולת - הרי שיזכה בעז"ה לראות לאחר מכן ניסים גדולים.

אחד מקוראי 'הפותח' שיתף בסיפור שאירע בשמחת תורה ה'תש"פ. תוצאותיו המשמחות נחגגו בשמחת תורה של שנת ה'תשפ"א. ידוע שעליית 'כל הנערים' בשמחת תורה - זו סגולה לבנים. בשנת ה'תש"פ שני אברכים בבית הכנסת אצלנו מאוד רצו לקנות את העליה משום הסגולה שבדבר.

אחד מהם מחכה כבר הרבה זמן ועדיין לא נושע. השני ב"ה זכה כבר לילד אבל חפץ לזכות בעוד ילדים. רגע לפני המכירה רב בית-הכנסת קרא לאותו אברך שכבר זכה לילד. הרב ביקש ממנו שיוותר למען אותו אברך שלא זכה עדיין. האברך התלבט מאוד. מצד אחד, גם הוא מצפה ומייחל לזכות לעוד ילדים - ולכן זו זכותו לקנות את העליה הנכספת. אבל - מצד שני - האברך השני לא זכה בכלל לילדים.

הגיעה עת המכירה. הגבאי הכריז על העליה. להפתעת רב בית-הכנסת, למרות שדיבר עם האברך שזכה בילדים, הוא השתתף באופן מלא והעלה את מחיר העלייה. האברך השני שלא זכה עדיין לילדים התמודד גם הוא והעלה את המחיר. הסכום עלה עד שלבסוף האברך שכבר זכה לילד - הוא זה שאמר את הסכום הגבוה.

הגבאי אמר: "זכה". רב בית-הכנסת בירך את אותו האברך. אלא, שבמקום לקחת את העלייה לעצמו, הוא נתן אותה לאברך שלא היו לו כלל ילדים. עכשיו רב בית-הכנסת הבין את המעשה האצילי של האברך: הוא ויתר באופן הנעלה ביותר! הוא לא רק נתן את העלייה אלא גם שילם עליה...

מעשה הויתור עשה רעש גדול בשמיים. סמוך ונראה לשמחת תורה ה'תשפ"א האברך שלא היו לו ילדים נפקד ב"ה בבית. אבל האברך שוותר וזיכה את האברך השני - זכה בתאומים בנים שהשלום-זכר שלהם התקיים בשמחת תורה השנה! אדם שמוותר - לא יפסיד לעולם!

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כְּמִלְאָכִים - הַגָּאוֹן הַמְקַבֵּל הַרֵב מֵאִיר אַרִיק זצ"ל

הגאון הרב דוד הלוי יונגרייז זצ"ל - נולד ב-י"ג שבט ה'תרנ"ח (1898) בירושלים. נקרא על שם אבי אימו, ר' דוד יולס מברזווה-ירושלים. כבר מילדותו ניכר כי לגדולות נועד. אביו השקיע מאמצים גדולים ובחר במלמדים פרטיים עבור רבינו והשגיח עליו מאוד. פעם אחת אביו לקח את רבינו כשהיה כבן 12 לשמוע שיעור מאת הגאון ר' יצחק ירוחם דיסקין. לאחר מכן שאל אם הבין את השיעור. רבינו ענה: "כן", וחזר על כל השיעור בתוספת קושיא על דבריו. כשהיה בחור למד בישיבת 'אוהל משה'. לאחר נישואיו התמנה על ידי הרב יצחק ירוחם דיסקין לכהן כר"מ בישיבת 'אוהל משה'. בהמשך מסר שיעורים בישיבת 'חתם סופר'. כיהן כראש ישיבת 'אנשי מעמד' וכן מסר שיחות בישיבת 'פורת יוסף'. בשנת ה'תרפ"ט (1929) התמנה על ידי העדה החרדית לשמש כרב שכונת 'ימין משה' במקומו של הגאון ר' מרדכי לייב רובין. בשנת ה'תרצ"ב (1931), כשהיה כבן שלושים ושלוש שנים בלבד מונה על ידי הגאון הרב יוסף חיים זוננפלד לדיין בבד"ץ העדה החרדית.

לאחר כיבוש העיר העתיקה על ידי הלגיון, הלך יחד עם קבוצת הנשים בשביל להצילן מאיסור שבויה, ובזכות זאת ניצל מהשבי לאחר שהנשים שוחררו. בשנת ה'תשכ"ח (1968) התמנה לכהן כראב"ד של העדה החרדית - תפקיד אותו מילא עד יומו האחרון. בתפקידו כדיין התבלט בזהירותו המופלגת מאיסור שוחד והיה מקפיד שלא לדון אדם שעשה לו בעבר טובה כל שהיא, זניחה ככל שתהיה. הגאון מרן ראש הישיבה ר' יהודה צדקה זצ"ל נהג להביא את רבינו לישיבת 'פורת יוסף' כדי שיתן שיחות חיזוק לתלמידים. פעם מרן הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל התבטא ששיחותיו של רבינו תואמות לשיחותיו של הגאון ר' יונתן אייבישיץ בספרו 'יערות דבש'. ענוותן מופלא. נפטר במוצאי שמחת תורה, כ"ג תשרי ה'תשל"ב (1971). חי כ-73 שנים. ציונו בהר הזיתים בירושלים. נטמן ליד אביו.

סבא (מצד אביו): ר' משה (אב"ד קאשוי). **אביו:** ר' ברוך ראובן שלמה (מעסקני ורבני היישוב החרדי בירושלים וממקימי 'העדה החרדית'). **אימו:** מרת אלטא פרל. **אשתו:** מרת פועה מרים (בת ר' אשר זוסמן דיליאון, מרבני ישיבת 'עץ חיים' ומראשי ועד הכללי כנסת ישראל). **מרבנותיו:** הגאונים ר' שמשון אהרון פולונסקי, ר' ירוחם פשל פרלא. **מתלמידיו:** הגאון ר' יעקב בלוי (חבר בד"ץ). **מספריו:** **אור דוד** - מדברי תורתו ודרשותיו (יצא לאור ע"י משפחתו לאחר פטירתו).

הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א סיפר על גודל ענוותנותו של רבינו: יום אחד התעוררה בביתנו 'שאלה' על כשרותו של עוף שנשחט עבורנו. בימים ההם, בטרם עידן המשחטות המסודרות והמשוכללות כבימינו, היו צריכים לדאוג לבד לכל השלבים של הכנת העוף: שחיטה, בדיקה, מליחה, הכשרה וכו'. אדוני אבי מורי זצ"ל שלח אותי אל רבינו עם העוף בידי כדי שיפסוק את כשרותו של העוף.

כשהגעתי לביתו של רבינו הוא התבונן היטב בעוף מכל צדדיו. לאחר מכן פנה אלי בחביבות ואמר: "ראה נא, אני כשלעצמי איני יכול לפסוק על שאלה זו... הבה נלך יחדיו אל הפוסק הגאון רבי ישראל יצחק רייזמן זצוק"ל" (ששימש כדיין באותה עת בעדה החרדית). לפני שיצאנו מהבית, רבינו עצר לרגע ואמר: "אולי ספר ה'שולחן ערוך' בבית של הדיין מונח למעלה במקום גבוה בארון. הוא אדם מבוגר ואין זה נכון להטריח אותו בטיפוס מיותר...". רבינו לקח בידו האחת את ספר ה'שולחן ערוך' יורה דעה (ח"א) הגדול שבביתו ובידו השניה תפס בידי, כשאני מחזיק היטב בעוף.

צעדנו ביחד במבואות העתיקים והקדושים של ירושלים עד שהגענו אל שכונת 'בתי ורשה', מקום מגוריו של הגאון רבי ישראל יצחק. שני האריות ישבו להם יחדיו בפלפולה של תורה, ולנו בבירור עומקה של הלכה, מתוך אהבה וכבוד הדדי מיוחד במינו. תוך כדי ליבון הדינים והצדדים בין שני גדולי הדור, עלתה שאלה מסוימת שיש לברר אצל השוחט.

אני שומע את רבינו אומר לרבי ישראל יצחק: "אי אפשר לשלוח את הילד לבד אל בית השוחט, הוא עדיין ילד. אני אגש אל בית השוחט ואברר אצלו ואשוב עם תשובתו כדי להעלות פסק של תורה!". עמדתי נבוך מהצד, מלא בושה, עד כמה נטריח את הרב בשביל העוף שלנו? למזלי הגדול בדיוק באותה השעה שבה רבינו רצה לצאת אל בית השוחט, הגיע לפתע אדוני אבי מורי זצ"ל אל בית הרב. הוא דאג בגלל שראה כי הזמן עובר ועדיין לא שבת' הביתה עם העוף. לכן הוא יצא לקראתי לעבר הבית של רבי דוד. כשהגיע לשם הרבנית אמרה לו שהרב יצא ביחד עם הילד לשכונת בתי ורשה, לבית של רבי ישראל יצחק. כך מן השמיים אבי הגיע ממש כשעמדנו בפתח הבית, כשרבינו כבר מוכן לצעוד איתי לבית השוחט.

אבי הבין מיד מה קורה וסידר הכל על הצד היותר טוב, שלא להטריח את כבוד הרבנים החשובים. רבן של ישראל, גאון עצום ונפלא, הרב הגדול בעצמו! לא פחות ולא יותר מוכן 'לבזבז' שעתים תמימות מזמנו על שאלה של ילד קטן. בנוסף לזאת אינו רוצה בשום אופן לפסוק בעצמו ולסמוך על דעתו הרחבה והקדושה... (מעובד מתוך 'דרשו')

הגאון ר' אליעזר טורק סיפר ששמע מדודו, הגאון רבי ישראל אהרן קופשיץ שליט"א, מראשי ישיבת 'תורה אור': רבי דוד קבע את מקום תפילתו בבית הכנסת שבשכונת בתי אונגרין בירושלים. לאחר התפילה היו המתפללים עוברים על פניו של רבינו כדי לאחל לו 'א גוטען שבת'. שבת אחת לאחר שסיימו כל המתפללים לעבור על פניו, רבינו צעד בצעדים זריזים אל מחוץ לבית הכנסת, התקדם לעבר אחד הבתים בפאתי השכונה, ונקש בעדינות על הדלת. בני המשפחה פתחו ונדמהו לגלות את רבינו עומד בפתח ביתם.

רבי דוד הסביר בענוה ובפשטות: "כעת עברו המתפללים לאחל לי 'א גוטען שבת', אחד הילדים בשכונה, כמדומה שהוא בן משפחתכם, גם הוא עבר. בדיוק באותו רגע אחד המתפללים עיכב אותי בשאלה הלכתית. לכן לא השבתי לו כהוגן על איחוליו, באתי לכאן כדי להשיב לו 'א גוטען שבת'..." (מעובד מתוך 'אוצרותיהם אמלא')

שְׁתַּפוּת בַּתּוֹרָה

השיבה לי: "כידוע אני נוהגת לכבס את בגדי תלמידי הישיבה ביום חמישי".

(באותם ימים לא היתה מכונת כביסה. מלאכת הכיבוס נעשתה באמצעות דוד מים. היו שמים מים בדוד ומרתיחים את המים. לאחר מכן היו לוקחים חומר מנקה ומשפשפים את הבגדים המלוכלכים במשך זמן רב עד שהלכלוך היה יורד מהם. לאחר מכן הכניסו את הבגדים לדוד. לאחר פרק זמן היו מוציאים את הבגדים ותולים אותם על החבל כדי שהם יתייבשו. מדובר בעבודה קשה מאוד, שכן בגדים רטובים הכבידו מאוד על הידיים והעבודה עבור ניקוי כמות גדולה של בגדים ארכה שעות ארוכות).

"ראשי הקהילה היו אז בבית. הם הבחינו כי אני מכבסת בעמל רב כמות גדולה של בגדים. אחד מהם שאל אותי בתמיהה: "למי הרבנית מכבסת כמות כה גדולה של בגדים? האם כל הבגדים האלו הם של בני המשפחה?"

"סיפרתי להם כי אני נוהגת לכבס את הבגדים של כל תלמידי הישיבה בכל יום חמישי כדי שיהיו להם בגדים נקיים ויפים לשבת קודש".

"ראשי הקהל של קניגסברג השתוממו כששמעו את תשובתי. הם אמרו לי: 'וכי זה כבוד התורה? אל תדאגי. כאשר תבואו אלינו, לא רק את הבגדים של התלמידים את לא תיאלצי לכבס, אלא אפילו את בגדי הרב ואת בגדי משפחת הרב לא תאלצי".

"את כל הבגדים ניתן לכובסת לכבס והיא תחזיר לך בגדים נקיים. ח"ו, זה לא כבוד התורה שהרבנית מכבסת את הבגדים. אנחנו לא ניתן לדבר הזה להמשיך! בשום אופן לא".

"כאשר שמעתי את הדברים שלהם התחלתי לבכות. 'מה זה? געוואלד! בכל פעם שאני מכבסת את הבגדים, משפשפת ושוטפת, הידיים כואבות, הגב שפוף, אבל ההרגשה נפלאה:"

"יש לי שותפות בלימוד התורה הקדושה של תלמידים, קניית שותפות איתם! אלו החיים שלי. אם לא יאפשרו לי לעשות כך - למה לי חיים?! אני חיה מכך שבאפשרותי לשמש תלמידי חכמים!"

הרב סיים את דבריו ואמר: "נו, אתם שומעים? באמת ובתמים רציתי מאוד לבוא לשמש כרב של קניגסברג. קהילתכם היא גדולה יותר גם בכמות וגם באיכות מהעיירה שבה אני משמש כרב, אבל על חיי הרבנית אני לא יכול ובטח לא מוכן לוותר!"

מִן ה'חֲזוֹן אִישׁ' סִיפֵר אֶת הַסִּיפּוֹר לַמַּעַן יִקְבְּלוּ הַשּׁוֹמְעִים מוֹשְׁגִים - מֵהַ כְּבוֹד הַתּוֹרָה שֶׁהִיא בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ, וְעַד כִּמָּה הֵיוּ מוֹכְנִים לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לִהְיוֹת שׁוֹתֵפִים בְּלִימוֹד הַתּוֹרָה!

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך הספר 'יחי ראובן'. יש בסיפור זה ללמדנו עד כמה היו הדורות הקודמים מוכנים לעשות כדי לזכות ולהיות שותפים עם תלמידי חכמים שעוסקים בלימוד התורה הקדושה.

בנו של מִן הגאון רבי שמריהו גריינמן זצ"ל סיפר כי היו מספרים בשם הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל (מִן ה'חֲזוֹן אִישׁ'), על סבא של סבו של ה'חֲזוֹן אִישׁ', הגאון הרב אריה לייב הלוי אפשטיין זצ"ל (מח"ס 'הפרדס'). שימש כרבה של קניגסברג במשך שלושים שנה). הוא חי בזמן הגאון הצדיק הרב אליהו זלמן זצוק"ל (הגאון מוילנא).

הגאון מוילנא התפעל מאוד מידיעותיו וכתב עליו שהוא 'אריה דבי עלאי'. לפני פטירתו, ראשי הקהילה שאלו אותו בבכיות: "רבינו, מה יהיה איתנו? על מי אתה נוטש אותנו! מי יהיה הרב שלנו?"

הרב ענה להם: "תלכו לעיירה פלונית. שם גר אדם גדול שמשמש כרב העיירה. תבקשו ממנו והוא בעז"ה יבוא לכהן כרבה של קניגסברג".

ב-י"ג תמוז ה'תקל"ה (1775) הגאון רבי אריה לייב נפטר. ראשי הקהילה נסעו לאותה עיירה. הם הגיעו לרב של העיירה, סיפרו לו, כי הם באים לאחר פטירת רבם ומבקשים ממנו שיבוא לכהן כרב בעיר קניגסברג.

הרב שמע את הדברים. לפני שהחליט מה לעשות הוא שאל: "האם יש ישיבה בעירכם?" - "בוודאי", השיבו, "ישיבה גדולה. הרב יהיה ראש הישיבה, ימסור שם שיעורים וגם יכהן כרבה של קניגסברג".

הוא המשיך ושאל עוד מספר שאלות, התעניין בכמה פרטים נוספים. לאחר מחשבה הודיע כי בעזרת ה' הוא מקבל על עצמו את הרבנות.

הוא ביקש מהם שיישאו בעיירה עד אחרי שבת. הוא רוצה להישאר בשבת קודש עם בני קהילתו ולומר בפניהם דרשת פרידה. לאחר שבת יסעו בעז"ה יחד לקבל את הרבנות בקניגסברג.

ראשי הקהילה שמחו וכמובן הסכימו. ביום שישי בבוקר הרב שלח לקרוא להם. כשהגיעו אליו, אמר להם לתדהמתם: "שמעו נא רבותי. מחלו לי אבל אני חוזר בי. אני לא יכול לבוא ולהיות רבכם".

"מה קרה? מה השתנה? הרי הרב כבר הסכים לדבר. מה אירע? הרי קניגסברג גדולה יותר מעיירה זו - וגם המשכורת תהיה בהתאם".

הרב סיפר להם כי בבוקר שם לב לכך שהרבנית - דמעתה על לחיה. היא עמדה ובכתה בכי חזק. שאלתי אותה בתמיהה: "הרבנית, מה קרה? למה את בוכה?". הרבנית

הרב יצחק בן הפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'יה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצחק בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיפ בן פרחיה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחיה ז"ל אביבה בן שרה ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נקיים ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זארה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה